μεταφορικῶς δὲ λέγεται καὶ περὶ τῆς ψυχῆς, ἀντὶ τοῦ φυσᾶσθαι. καὶ οἱονεὶ οἰδεῖν, καὶ ὀγκοῦσθαι. τὸν ταῦρον δὲ νῦν ἀμφιβόλως λέγει καὶ τὸ ζῶον, καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ταῦρον καλούμενον. ὅθεν ἀταύρωτος, ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνή. αὐτὴν οὖν ὡς λαγνοτάτην, καὶ εὐεπίφορον εἰς τοὺς ἀφροδισιασμοὺς αἰνιγματικῶς σκώπτει. Ναὶ σιώ.] Λαμπιτώ, ὡς Λάκαινα οὖσα, οὐ μόνον Δωρικῶς, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ τῆς Λακωνικῆς χώρας ἰδιώματι, τὴν ὅλην αὐτῆς φράσιν σχηματίζει καὶ ἐκφωνεῖ. ὅπερ ἀκριβέστατα παρατηρητέον δοκεῖ, ἐν τοῖς τῆς αὐτῆς λόγοις ἅπασι, καὶ ἐν τοῖς τῶν ἄλλων Λακώνων εἰς προσκήνιον εἰσαγομένων, καὶ διαλεγομένων, μή τις ἐν τῇ γραφῇ σφάλμα εἶναι ὑπονοῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καί, ὡς Κόρινθος ἐν τοῖς περὶ διαλέκτων φησίν, εἰδέναι δεῖ ὅτι Δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ Κρῆτες διαλέγονται. καὶ ἄλλως Ῥόδιοι. καὶ ἄλλως Ἀργεῖοι. καὶ ἄλλως Λακεδαιμόνιοι. Ἑτέρως δὲ Συρακούσιοι, καὶ Σικελοί. καὶ ταῦτ' εἰς τὸ ἅπαξ ὑπομιμνῆσαι ἐπαρκείσθω. Σιὼ οὖν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ Θεώ. τουτέστι, τὼ Διοσκούρω, τὸ γὰρ θ εἰς τὸ σ τρέπειν Δωρικόν ἐστι, καὶ ζ εἰς δύο δδ. ὡς γυμνάδδομαι, πλάδδω, μάδδα. ἀντὶ τοῦ γυμνάζομαι, πλάζω, μάζα. Ποτὶ πυγάν] Δωρικῶς πρὸς πυγῶν. πρὸς δὲ ἐνταῦθα μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τοῦ, ἐκ. τινὲς μέντοι γράφουσι ποτὶ πυγάν. τουτέστιν εἰς πυγήν. τοῦτο δὲ ἀμφίβολον. καὶ γὰρ πρὸς τὰ γυμνάσια, καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναται ἀναφέρεσθαι. καὶ εἰς τὴν πυγὴν ἅλλομαι ἐν τῷ γυμνάζεσθαι, καὶ εἰς τὴν πυγὴν ἅλλομαι ἐν τῷ συνουσιάζειν. Τὸ χρῆμα τιτθίων.] ἀντὶ τοῦ, τὰ τιτθία. ὡς καλὰ ἔχεις τὰ τιτθία. σημείωσαι δὲ τὸ χρῆμα μετὰ γενικῆς, τότε μὲν τὸ μέγεθος δηλοῦν, ὡς τὸ χρῆμα τῆς γυναικός, τουτέστι μεγάλη γυνή. τότε δὲ ἐξοχήν τινα, καὶ θαῦμα, ὡς, καλὸν τὸ χρῆμα τῆς παρθένου, ἀντὶ τοῦ, ἡ παρθένος κάλλος ἔξοχον, ἐξαίρετον, καὶ θαυμάσιον ἔχουσα. οὕτω καὶ ἐνταῦθα νοητέον. τιτθία δέ, ὑποκοριστικὸν ἀπὸ τοῦ τιτθοῦ. ὡς καλοὺς ἔχεις τοὺς μαστούς. τὸ δὲ μικροὺς μαστοὺς ἔχειν, ἐν κάλλους μέρει τίθεται. τὸ δὲ μεγάλους ἔχειν μαστούς, αἰσχρόν τι, καὶ δυσειδὲς ἐν ταῖς γυναιξὶ νομίζεται. τοῦτο γὰρ ταῖς βουσὶν εὐπρεπέστερον. Ἅπερ ἱερεῖον.] καθάπερ ἱερεῖον ὑποψηλαφᾶτε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφων εἰ λιπαρά ἐστι. Σ. ὑποψαλάσσω δέ, τὸ ἐλαφρῶς καὶ κούφως ψηλαφίζω. ἅπερ δέ, Ἀττικῶς, καθάπερ. Ἡδὶ δέ.] ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα; ἀντὶ τοῦ, ἥδε δὲ ἡ ἑτέρα νεᾶνις ποδαπή ἐστιν; ποδαπὸς δὲ κατὰ τὸν Εὐστάθιον, ποίου ἐδάφους, εἴτουν χώρας, παρὰ τὸ ποῖον, καὶ τὸ ἔδαφος λέγεται. ἀντὶ δὲ τοῦ νεανὶς ὀξυτόνου γραπτέον νεᾶνις, νεάνιδος προπερισπωμένως, ὡς Σουίδας φησίν. πρέσβειρα δέ, ἔντιμος, προτιμητική, ἀρχηγέτις. ποθ' ὑμέ, πρὸς ὑμᾶς. πεδίον, χωρίον. Βληχώ γε παρατετιλμένη.] βλήχων, ωνος, καὶ βληχώ, οῦς, ἡ γλήχων. τὸ δὲ γ. εἰς β. ἐτράπη Ἀττικῶς. γλήχων δέ, εἶδος βοτάνης, ὅ τινες ὀρίγανον καλοῦσι. γληχώ, θηλυκῶς οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὀρίγανον. καὶ τὸ ἐφήβαιον ὁ Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει. Ἐφήβαιον δὲ καλοῦμεν καὶ αὐτὴν τὴν ἥβην, καὶ τῆς ἥβης ἡλικίαν, καὶ τὰς τρίχας περὶ τὸ αἰδοῖον τῶν ἐφήβων πρῶτον φαινομένας, καὶ φυομένας. ἴσως οὖν τι κακέμφατον ἐνταῦθα νοεῖται. καὶ γὰρ δύναται τοῦτο λαμβάνειν ἀντὶ τοῦ παρατετιλμένη, ἤγουν παρατίλασα γλήχωνα, τουτέστιν ὀρίγανον ἐν τῷ ἑαυτῆς χωρίῳ. καὶ ἀντὶ τοῦ παρατίλασα τὰς τοῦ αἰδοίου τρίχας. ὅπερ παρὰ παλαιοῖς ἐν τρυφῇ ἦν. ὡς ἀλλαχοῦ προείρηται. Χαΐα μέν.] χάϊος, ἀγαθός, εὐγενής. καὶ χαὸς ἰδιωτικὴ τῶν Λακεδαιμονίων λέξις, ἀφ' ἧς σχηματίζεται τὸ χάϊος, χαΐα, χάϊον. κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι. καὶ ἐν τοῖς τοῦ Αἰσχύλου παλαιοῖς σχολίοις, οἱ εὐγενεῖς χαοὶ καλοῦνται. καὶ βαθυχάϊοι, οἱ μεγάλως εὐγενεῖς. Αἰσχύλος ἐν Ἱκέτισιν, Ἄγιος ἐγὼ βαθυχάϊος. Κορινθία δέ, τουτέστι πόρνη, ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις. Δήλη 'στί.] δήλη ἐστὶν οὖσα κατὰ ταῦτα τὰ ἐντεῦθεν. ὁ νοῦς. Νὴ τὸν Δία

A αὕτη δήλη ἐστὶν οὖσα τοιαύτη, ἡ ἐκ τῆς Κορίνθου, τουτέστι Κορινθία, διὰ ταῦτα ἃ ποιεῖ, καὶ λέγει. τί δὲ ταῦτα, οὐ δηλοῦται. ἀλλὰ κατὰ τὸ σιωπώμενον δεῖ νοεῖν αὐτὴν καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς τοῦ σώματος σχήμασι, καὶ τὴν πατρίδα, καὶ τοὺς τρόπους φανερῶσαι, οὓς καταμαθοῦσα ἡ Λυσιστράτη ταῦτα περὶ ταύτης λέγει. Ξυναλίαξε.] Δωρικῶς τὸ η εἰς α μακρὸν ἐτράπη, ἀντὶ τοῦ ξυνηλίαξε. ξυναλιάζειν δέ, ταὐτὸν τῷ ξυναλίζειν, ἤγουν συναθροίζειν. ὅθεν τὸ ἁλίσας, συναθροίσας, ἢ κυλίσας, κονίσας. καὶ ἁλίσασα, συναθροίσασα. ἡ δὲ Σεμίραμις ἁλίσα- B σα τὴν δύναμιν, τὴν πόλιν αἱρεῖ κατὰ κράτος. τὸν στόλον δέ, τὸ πλῆθος. ἁδ' ἐγώ, ἥδε ἐγώ, ἐγὼ αὐτή. Μυσιδδέτω.] βέλτιον ἴσως διὰ δευτέρου προσώπου τοῦ προστακτικοῦ γράφειν οὕτω, μύσιδδε τό, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. ἐκ δὲ τῶν ἑξῆς τοῦτο δῆλον. μύσιδδε Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ μύθιζε, ἢ μυθίζου, ἢ μύθησαι, ἅπερ μᾶλλον ἐν χρήσει. τὸ δὲ θ εἰς σ ἐτράπη, καὶ τὸ ζ εἰς δύο δδ. ὡς προείρηται. ὁ νοῦς. μύθησαι τοίνυν, εἰπέ, λέξον τοῦτο, ὅ, τι περ ἐθέλεις πρὸς ἡμᾶς λέγειν. λῇς δέ, ὡς τὸ ζῇς. παρὰ τὸ λάω, λῶ, τὸ θέλω. Θεόκρ. εἰδ. α.

C Λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας.

Σημείωσαι δέ, τινὰς μὲν τὸ λῇς μετὰ τοῦ ι ὑπογραφομένου λέγειν. τινὰς δέ, καὶ τούτου ἀμελεῖν. αἱ δὲ τοῦ ι ὑπεξαιρέσεις τῶν Ἀττικῶν, καὶ τῶν Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι, καθάπερ δῆλον ἐκ τῶν τοῦ Κορίνθου διαλέκτων. εἰ δὲ τὸ μυσιδδέτω καλῶς ἔχει, ἑρμηνεύσεις, εἰπέτω, λεξάτω. ἀλλὰ ἡ σύνταξις ἀνακόλουθος φαίνεται. τοῦτο μέντοι, σκληρόν, καὶ ἀνακόλουθον φράσεως σχῆμα τοὺς ἀπαιδεύτους τρόπους, καὶ τὴν ἀσύστατον φύσιν τῶν γυναικῶν δηλώσει. καὶ γὰρ ἔδει λέγειν ἤ, μύσιδδε τό, ὅ, τι λῇς. ἤ, μυσιδδέτω ὅ, τι λῇ, ἐ- D κείνη δηλονότι ἥπερ ἡμᾶς δεῦρο συνήγαγε. Λέγοιμ' ἂν ἤδη.] αὐτίκα λέξω. πρὶν δὲ τοῦ δὴ λέγειν, ὑμᾶς μικρόν τι ἐπερήσομαι. ἐρωτήσω ὑμᾶς τοῦτο μικρὸν ἐρώτημα. τί δὲ τοῦτο, ἔπειτα δηλοῖ. Ὁ δ' ἐμός γα.] ταῦτα Δωριστὶ λέλεκται. κοινῶς δ' οὕτως ἑρμηνευτέον. ὁ δὲ ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς ταγῆς, εἴτε τάξεως, καὶ στρατείας ἔλθῃ ποτὲ πορπακισάμενος, φροῦδος ἀναπτάμενος ἔβη. τουτέστιν ὁ δ' ἐμὸς ἀνὴρ μόλις ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανῆλθε, καὶ εὐθὺς πάλιν φροῦδος ἀπῆλθεν εἰς νέαν τινὰ στρατείαν. πόρπαξ δέ, ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἄλλως. πόρπαξ κατὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπί- E δος. ὡς δέ τινες τὸ δῆπον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρειον ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. Σ. ὅθεν τὸ πορπακίσασθαι, τὸ πορπακοφορεῖν, καὶ πόρπαις τὸ σῶμα σκεπάζειν. Φεψάλυξ.] φέψαλος, καὶ φεψάλυξ, σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. οὕτω Σουίδας ὃς τούτων μνημονεύει. ὄλισβον δὲ καλεῖ τὸ αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες, καὶ αἰσχρουργοί. Ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Σ. σκυλίνην δ' ἐπικουρίαν καλεῖ, τὴν σκυθίνην βοήθειαν, εἴτε τὴν δερματίνην βοήθειαν, τὴν πληροῦσαν ἐπιθυ- F μίαν ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν αἱ ἀκόλαστοι γυναῖκες. Σκυτίνην δὲ ἐπικουρίαν λέγει, παρὰ τὴν παροιμίαν. Συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν βοηθημάτων. καὶ ἴσως ἐνταῦθα γραπτέον, συκίνη ἀντὶ τοῦ σκυλίνη.

CHR. Κἂν ταῦρον ἄγχοις.] Ad Milonem fortissimum ex Crotone athletam hæc spectare videtur qui tauros & strangulabat & vorabat. Quæ animalia viribus non celeritate pollent: suspicor autem hoc fuisse prouerbiũ, etsi inductum Parœ- G miographis, quod quidem sciam. Hinc autẽ scire liquet quod apud Xenoph. in Lacedæmoniorum Republica scriptum est, etiam puellis & virginib. sua fuisse gymnasia separata & ludos palæstræ. Itaque masculũ inde colorem cõtrahebãt virgines,